

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/125/2020
Identifikačné číslo spisu: 4218203688
Dátum vydania rozhodnutia: 25.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ladislav Górasz
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4218203688.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci výkonu rozhodnutia vo veci maloletých detí Z. U. narodenej XX. augusta XXXX a L. U., narodenej X. apríla XXXX, detí z vykonávaného rozhodnutia oprávneného otca MUDr. P. U. bývajúceho v S. v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. Ľubicou Balkovou, advokátkou so sídlom v Sučanoch, Železničná 11, proti povinnej matke Mgr. Z. U., bývajúcej v D., ktoré konanie bolo vedené na Okresnom súde Komárno pod sp.zn. 6 Em 1/2018, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 31. januára 2020 sp.zn. 6 CoE 55/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Komárno (ďalej „vykonávací súd“ alebo „okresný súd“) uznesením z 23. októbra 2018, č.k. 6 Em 1/2018-54, v spojení s opravným uznesením zo 6. decembra 2018, č.k. 6 Em 1/2018-69 zamietol návrh oprávneného otca maloletých detí na nariadenie výkonu rozsudku Okresného súdu Komárno z 2. mája 2018 č.k. 12 P 191/2017-30, v časti o úprave styku otca s maloletými deťmi. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie oprávneného uznesením z 31. januára 2020 sp.zn. 6 CoE 55/2019 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne a o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Odvolací súd, zhodne so záverom súdu prvej inštancie, mal za to, že rozsudok, výkon ktorého sa navrhuje, je v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi z objektívnych príčin materiálne nevykonateľný a nebolo preukázané jeho nedodržanie povinnou.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, pričom jeho prípustnosť vyvodzoval za ustanovenia § 420 písm. f/ CSP tvrdiac, že súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti namietal nedostatočné odôvodnenie vo vzťahu

k nevykonaniu ním navrhnutého znaleckého dokazovania, z toho vyplývajúce nesprávne skutkové zistenia a právne závery súdu. Z týchto dôvodov navrhol napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Povinná sa k dovolaniu oprávneného písomne nevyjadрила.

5. Konanie o výkon súdneho rozhodnutia vo veciach maloletých detí je mimosporovým konaním, na ktoré sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak (§ 373 CMP). Aj pre výkon rozhodnutia platí vzájomný vzťah medzi CMP a CSP upravený v ustanovení § 2 ods. 1 CMP, v zmysle ktorého na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže ustanovenia § 76 a § 77 CMP (niektoré ustanovenia o dovolaní) ani osobitné ustanovenia štvrtej časti CMP o výkone rozhodnutia vo veciach maloletých neustanovujú inak o prípustnosti dovolania v týchto veciach, prípustnosť dovolania oprávneného bolo potrebné posudzovať podľa ustanovení CSP, ktoré upravujú, kedy je dovolanie prípustné.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) oprávnená osoba zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorého neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p.

8. Oprávnený vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 420 písm. f/ CSP. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Už v rozhodnutí sp.zn. 3 Cdo 236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) najvyšší súd uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 CSP, dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

10. Rozhodnutím vo veci samej je meritórne rozhodnutie. Pojem „vec sama“ znamená predmet konania tak, ako bol vymedzený v žalobe (návrhu). Rozhodnutie vo veci samej je také rozhodnutie, v ktorom sa súd zaoberá nárokom, ktorý strany (resp. účastníci konania) uplatnili. Ide o nachádzanie hmotného práva. Súdna prax sa ustálila v názore, že vec sama je predmet, pre ktorý sa konanie vedie, v sporovom konaní je to nárok, o ktorom má byť v konaní vecne rozhodnuté. Rozhodovaním o veci samej nie je také rozhodnutie, ktoré zakladá stranám len procesné práva (napr. rozhodnutie o odpustení zmeškania lehoty na podanie odvolania), aj keby bolo rozhodnutie vydané v konaní začatom na návrh. (viď napr. rozhodnutie najvyššieho súdu sp.zn. 3Cdo/14/2017). Ďalší charakteristický znak pre „rozhodnutie vo veci samej“ je ten, že sa ním zakladá prekážka veci rozhodnutej (§ 230 CSP), na rozdiel od rozhodnutia nemeritórneho, ktoré takéto účinky nemá. Rozdiel možno nájsť aj, pokiaľ ide o formu prijatého rozhodnutia, vo veci samej v sporovom konaní sa bezvýnimčne rozhoduje rozsudkom, výnimkou sú len niektoré mimosporové konania, kedy sa podľa CMP rozhoduje vo veci samej uznesením (porovnaj §

212 ods. 1 CSP a § 39 ods. 2 CMP). Naopak, ak súd v sporovom konaní nerozhoduje vo veci samej, rozhoduje uznesením (§ 234 ods. 1 CSP).

11. O konečné rozhodnutie súdu v zmysle ustanovenia § 420 CSP ide v situácii, keď odvolací súd nemôže vo veci rozhodnúť meritórne, pretože sú tu také prekážky, pre ktoré nemohol žalobu prerokovať, konanie končí procesným rozhodnutím bez toho, aby sa vec sama vecne prerokovala (pozri napr. rozhodnutie najvyššieho súdu sp.zn. 8Cdo/45/2017). Podmienka „konanie končí“ má svoju nadväznosť na prvú spomínanú podmienku „vo veci samej“. Z uvedeného plynie, že prípustnosť dovolania v zmysle § 420 CSP nemožno vzťahovať na rozhodnutia, ktoré by boli vydané v exekučnom, či vykonávacom konaní; zmyslom týchto osobitných konaní už nie je právo nachádzať, ani ho konštituovať, ako je to v základnom konaní, ktorého výsledkom je rozsudok vo veci samej, ale ide o nadväzujúce konania, ktorých konečným cieľom je zabezpečiť vykonanie súdneho rozhodnutia.

12. Rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým bolo v danom prípade potvrdené rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia, svojou povahou nenapĺňa znaky rozhodnutia vo veci samej. Ide totiž o rozhodnutie vydané vo vykonávacom konaní (§ 370 a nasl. CMP), ktorému už predchádzalo rozhodnutie vo veci samej, ktoré je exekučným titulom. Nejedná sa ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, v dôsledku čoho proti takému rozhodnutiu nie je dovolanie podľa § 420 CSP prípustné. K rovnakému právnomu záveru najvyšší súd dospel napr. už v rozhodnutiach vedených pod sp.zn. 8 Cdo 77/2020 a sp.zn. 9 Cdo 13/2020.

13. Najvyšší súd z uvedeného dôvodu procesne neprípustné dovolanie oprávneného otca podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP odmietol.

14. O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.